

Az Üzenet újévi számából

2015. 01. 05.

Az idő nem a mienk, nekünk csak ajándékba adta azt az Úr. Az ő kérdése egy lehet: mit tettél a neked adott idővel? Így az új esztendő kezdete lehetőség a visszatekintésre, a számbavételre és a válaszadásra – írja címdalalás írásában Székely József, egyházkerületünk egykori missziói előadója.

Ugyancsak az új évről ír Tunyogi Lehel is, aki rövid újesztendei cikkében a következőképpen vall: „gyermekként kinevettem az idősek közhelyszámba menő mondását, miszerint csak egészség legyen. Most már nem mosolygok ezen, hanem elismerem: csak kegyelem legyen. Minél több, minél inkább – mindenkinek”.

A lap negyedik oldalán az újévi köszöntők mellett három jegyzet is olvasható. Fábián Tibor írása a nagyvárosban hajléktalan, de bölcs tekintetű időmilliomosról szól. Veress László a némaságról, megszállottságról cikkezik. Somogyi Botond a sepsiszentgyörgyi Mikó kollégium ügyében hozott ítélet utáni erdélyi magyar ember lelkivilágát rajzolja meg Meddig bírjuk című jegyzetében.

Ugyancsak a Mikó-ügy a témája az egyházkerületi közgyűlésről szóló beszámolóban, valamint annak az írásnak, amely az iskola másfél évtizedes kálváriájának történetét vázolja.

Beszámolók, tudósítások mellett arról is hírt kapunk, hogy egyházkerületünk gyülekezetei mintegy 35 ezer eurót gyűjtöttek a kárpátaljai református testvéreinknek, akik a háború sújtotta Ukrajnában kemény hónapok, nehéz év elé néznek.

